

Egy éve működik Pesten az Údv Hadserege.

„Akik „megtértek“ és megtalálták lelkük nyugalmaát.

— Saját tudósítónktól. —

Egy teréskörüti bolt fölött hatalmas világoskék tábla hirdeti, hogy az Údv Hadserege tartja ok este hétkor meg vasárnap délelőtt vallásos összejöveteleit. A környékbeli üzletek már mind lehúzták redőnyveiket, mikor itt megnyílnak a kapuk, és ilyenkor a szemlélő arra a tapasztalatra juthat, hogy az embereknek nagyobb szükségük van lelki vigaszra, mint amit egyéb üzletekben kaphatnak, mert minden kereskedő a legsárgább irigységgel szemlélheti, hogy itt milyen nagy a forgalom. Férfiak meg nők, fiatalok és öregek, jól öltözötten, vagy kendős fejfel egyszerű ruhában sietnek be az ajtón, a hosszú, nagy helyiségbe, ami egészen templomszerűen van berendezve. A belépővel szemben emelvény áll, az Údv Hadserege tagjainak helye, előtte a pad, amelyre térdelve vallja be bűneit a nyilvánosság előtt a megtért, mielőtt a hadseregbe való fölvételeit kérné. Az emelvényel szemben ül a gyülekezet. A belépőket az Údv Hadseregének egyenruhás katonái fogadják, akik egyik oldalon a nőket, másikon a férfiakat helyezik el. Énekes könyveket árulnak meg a hadsereg „Segélykiáltás“ című lapját, amelyből a kíváncsi idegen még a gyűlés megkezdése előtt tájékozódik a hadsereg céljáról, munkájáról. Közben a terem egészen megtelt, megjelent Koch Paula kapitány meg egy tolmács, mert Koch kisasszony csak németül beszél, és megkezdődött az ájtatosság. Már az első szoltár éneklésénél látszott, hogy a legtöbb vendég nem először van itt. Együtt énekelnek az uniformisos vezetőkkel, tudják a szöveget is, dallamot is, hogy mikor kell fölállni, szabad leülni, és mikor kell a kapitány szavaira halleluját kiáltani. Meglepően sok a fiatal férfi a teremben, és pedig nemcsak olyanok, akiket már messziről meglátszik, hogy az élet alaposan megtépázta őket. Olyan külsővel, olyan kabátokban énekelnek itt, amilyennel bármelyik előkelő cukrászdában megjelenhetnének. Az ima alatt még csak a szemüket törölgetik a hallgatók, de a prédikáció közben már itt is, ott is elfojtott sírás hallatszott. Ugy látszik, nagyon rosszul megy az embereknek, hogy már a szebb és jobb túlvilág említésére is hangos zokogásra fakadnak.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Egy éve működik Pesten az Údv Hadserege*

Forrás: *8 órai újság*

Bn *1925. 5. 6.*

(Hely) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *267.12*

Hely

Idő *"1925"*

Személy

Helyszám

De nemcsak a Teréz-körüti boltban, a Kálvária-teri, meg Dohány-utcai helyiségekben is minden alkalommal nagy tömeg hallgatja az Údv Hadseregének evangélium-magyaroztatát, vigaszt meríteni azoknak szavaiból, akik „megtértek“, és megtalálták lelkük nyugalmaát. Pedig csak egy éve annak, hogy a németországi főtitkár, Rothstein ezredes megjelent furcsa főködtös, sapkás segédesapatával, és az első összejövetelt megtartotta. Adjutánsa, az angol Gountlett örömmel mesélte, hogy ez alatt a rövid idő alatt milyen nagyszerű eredménnyel dolgoztak. Már több mint százötven magyar tagjuk van, négy ezek közül most Bernben van, a tisztképző iskolában. De már alig várják, hogy kiképzett magyar tisztjeik legyenek, mert tolmács segítségével sokkal nehezebb hatni a tömegre. Elmondta Gountlett, akinek már apja is tagja volt az Údv Hadseregének, hogy az öt világrészben nyolcven országban dolgoznak. Európában Magyarország volt az utolsó állam, ahova bevonultak. A központ Angliában van, ahol a királyi ház egy tagja is tisztje a Hadseregnek. Általában a protestáns államokban terjednek inkább Booth tábornok tanításai, föl egészen a legmagasabb körökig. De az Údv Hadserege elsősorban nem ezekhez fordul, hanem a legszegényebbekhez, legnyomorultabbakhoz, azokhoz a bűnösökhöz, elbukottakhoz, akiket a társadalom kiközösített. Ők ezeket a szerencsétleneket próbálják a hit segítségével a becsületes élet útjára visszatéríteni. A legtöbb államban erre a célra nagyszerű szociális intézményeket tartanak fenn börtönből kikerültek, bukott nők elhelyezésére, de foglalkoznak elhagyott gyermekek és munkanélküliek istápolásával, iszák-

kosok gyógyításával is. Nálunk egvelőre még ároosi háziyomda 1923 nem állthattak föl ilyen intézményeket, a központ ugyanis csak eleinte, és addig is szerényen támogatja az új alakulatokat, ezért pártfogoltjaik kénytelenek lelki vigasszal és támogatással beérni. De az emberek azért is hálásak, hogy Rothstein ezredes egy szociális munkában eltöltött élet tapasztalataival áll minden bajukban mellettük. Már eddig is sok jót tehettek, de legbüszkébbek egy megtért anarchista, aki összejöveteleik hatása alatt valotta be bűnét. Ez a pártfogoltjuk most börtönben van, de ott is meglátogatják, vigasztalják és tudják róla, hogy ha kiszabadul,

az Údv Hadseregének buzgó katonája lesz.

Az Údv Hadserege furcsa szokásaival, megjelenésével mindenhol államos derültséget kelt, ahol először megjelenik. De ők ragaszkodnak módszerükhöz, mert ha ki is nevetik, gúnyolják is őket, tudják, hogy feltűnnek, fölkeltek az emberek kíváncsiságát, és ez a

propagandának már az egész világon bevált eszköze. Nálunk csendben, feltűnés nélkül kezdték meg működésüket, az emberek ezer bajukban már minden szalmaszálba szívesen kapaszkodnak, és nem törődve külsőséggel, próbálnak valahol, valami reményt, vigaszt kapni.